

Odločba odbora za pritožbe: delna zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 7(1)(b) UZS

Tožba, vložena 20. avgusta 2014 – Primo Valore proti Komisiji

(Zadeva T-630/14)

(2014/C 361/41)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Primo Valore (Rim, Italija) (zastopnik: M. Moretto, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da Evropska komisija ni izpolnila svojih obveznosti iz Uredbe št. 999/2001⁽¹⁾ in Uredbe št. 178/2002⁽²⁾, kakor tudi, da je kršila splošno načelo prepovedi diskriminacije in splošno načelo sorazmernosti s tem, da regulativnemu odboru v glasovanje v skladu s členom 5a od (1) do (4) Sklepa 1999/468/ES ni predložila osnutka ukrepov za preučitev Priloge V, št. 2 k Uredbi št. 999/2001, v skladu s katerim je treba snovi s specifičnim tveganjem s poreklom iz držav Evropske unije odstraniti in uničiti, četudi so navedene države članice pripoznane kot države z zanemarljivim tveganjem za BSE (bovino spongiformno encefalopatijo);
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: dolžnost ukrepanja Komisije v skladu s členom 8(1), zadnji stavek, Uredbe št. 999/2001, v povezavi s členom 5(1) in (3) Uredbe št. 999/2001, členom 5(3) Uredbe št. 178/2002 in členom 7(2), drugi stavek, Uredbe št. 178/2002, kakor tudi v skladu s členi 23 in 24 Uredbe št. 999/2001.

— Tožeča stranka trdi, da je Komisija v skladu z navedenimi členi zavezana, da preuči začasna odstopanja, uvedena v Prilogi V, št. 2 k Uredbi št. 999/2001 in da regulativnemu odboru v skladu s postopkom po členu 5a Sklepa št. 1999/468/ES predloži osnutek ukrepov za spremembo navedene priloge V. Cilj je zagotoviti, da se spoštujejo mednarodnopravni predpisi, ki jih je izdala Mednarodna organizacija za zdravje živali (OIE), ki ne predvidevajo nobenega seznama snovi s specifičnim tveganjem za države, ki so tako kot Italija pripoznane kot države z zanemarljivim tveganjem za BSE ali kot države z najnižjo stopnjo tveganja glede na mednarodno klasifikacijo, ki jo je sprejela OIE.

2. Drugi tožbeni razlog: dolžnost ukrepanja Komisije v skladu z načelom prepovedi diskriminacije, členom 7(2), drugi stavek, Uredbe št. 178/2002 ter členoma 23 in 24 Uredbe št. 999/2001.

— Tožeča stranka v tej zvezi zatrjuje, da naj bi bila Komisija, ko je OIE maja 2008, maja 2011, maja 2012 in maja 2013 nekatere države članice Evropske unije, med drugimi Italijo, uvrstila med države z zanemarljivim tveganjem za BSE, v skladu s načelom prepovedi diskriminacije in navedenimi določbami zavezana, da predpise prilagodi glede na nove podatke in izjeme iz Priloge V, št. 2 k Uredbi št. 999/2001, da se zagotovi upoštevanje načela prepovedi diskriminacije. Na eni strani naj bi navedene izjeme enako obravnavale neprimerljive položaje, to je proizvajalce iz držav Unije, ki so pripoznane kot države z zanemarljivim tveganjem za BSE in proizvajalce iz držav članic Unije, ki niso pripoznane kot takšne države.

3. Tretji tožbeni razlog: dolžnost ukrepanja Komisije v skladu z načelom prepovedi diskriminacije, členom 7(2) Uredbe št. 178/2002 kot tudi členoma 23 in 24 Uredbe št. 999/2001.

— Tožeča stranka v tej zvezi trdi, da naj bi bila Komisija, potem ko je OIE nekatere države članice Evropske unije opredelil kot države z zanemarljivim tveganjem za BSE, v skladu z načelom prepovedi diskriminacije in navedenimi določbami, zavezana, da pravne predpise prilagodi tem novim podatkom in preučičasne izjeme iz Priloge V, št. 2 k Uredbi št. 999/2001, da bi zagotovila spoštovanje načela prepovedi diskriminacije. Po mnenju tožeče stranke je med drugim treba upoštevati, da odločitev Komisije, da izjem iz Priloge V, št. 2 ne preuči, ni bila primerna za doseg v njej navedenega cilja varovanja zdravja.

⁽¹⁾ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 999/2001 z dne 22. maja 2001 o določitvi predpisov za preprečevanje, nadzor in izkoreninjenje nekaterih transmisivnih spongiformnih encefalopatij (UL L 147, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 32, str. 289).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (UL L 31, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 6, str. 463).

Tožba, vložena 22. avgusta 2014 – Urb Rulmenti Suceava proti UUNT – Adiguzel (URB)

(Zadeva T-635/14)

(2014/C 361/42)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Urb Rulmenti Suceava SA (Suceava, Romunija) (zastopnik: I. Burdusel, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Harun Adiguzel (Diosd, Madžarska)

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga:

— Odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 23. junija 2014 v zadevi R 1974/2013-4 naj se razveljavi.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Znamka Skupnosti, ki je predmet zahteve za ugotovitev ničnosti: Figurativna znamka z besednim elementom „URB“ za blago in storitve iz razredov 4, od 6 do 9, 11, 12, 16, 17, 35, 37 in od 39 do 42 – znamka Skupnosti št. 8 656 605

Imetnik znamke Skupnosti: Druga stranka pred odborom za pritožbe

Stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti znamke Skupnosti: Tožeča stranka

Obrazložitev zahteve za ugotovitev ničnosti: Absolutni razlogi za ničnost v skladu s členom 52(1)(b) Uredbe o blagovni znamki Skupnosti ter relativni razlogi za ničnost v skladu s členom 8(1)(a) in (b) v povezavi s členom 53(1)(a) Uredbe o blagovni znamki Skupnosti.